

ויזוצאים מעינותויה לכל האזרדים, ומשפיע לכל שבט ושבט, בשנים عشر שפעים, להש��ות חיות קטנות עם גודלות.

כשבו ישראל בתשובה, אוי אמרו שירה. ואונן שבע מדינות שבו מאחריהם, החריו את הבאר בשירה שלהם, והעלו את העלה למללה, שנפרד מהחש מן העולם. זהו שפטוב (במדבר כא) אז ישר ישראל וגוי, עלי באר ענו לה, שעולה למללה למללה, ומתחברת האם מהחטונה בעילונה.

זהו שפטוב (שם) בא רחפירה שרים - וזה האב והאם שהולדו אותה. ברוח נדריבי העם - אלו האבות. מי ברוח? כמו שאמר הושע ^ו ואברהם לי בחמשה עשר כספר. אלו האבות. וירע ישראל שהתחברו עמה, בט"ו בנין, והתעוררה יד רמה, שנקראת כסף, ימינו הפלך עלייהם.

במחוק במשענותם (במדבר כא) - על יד משה, שהוא מחוקק, התחברה עם שנים עשר שבטים, שהם בניהם ששורים סביבה. מה זה במשענותם? בא וראה, כשהישראל משתקלים בתורה, שנגנה על יד המחוקק, אז תומכים בשכינה אותם שנים עשר عمורדים שלמללה, ועל זה במשענותם, שהיא נשענת עליהם.

ובא ראה, שנים עשר שפעים יש לבאר הקדושה זו, הקדשה הקדושה, שנקרהת ירושלים. ומאותם השפעים יוצאות לעולם: שתים עשרה מינות עליונות: טובה ושמחה, ברכה ושלום, עזקה. כפרה, תורה, חכמה, וחיים ורצון וערר וכבוד. וכל שבט ושבט ייקו לו מפנה עילונה.

מבועזין לכל סטרין, וכל שבט ואישבט נגד ליה בתרי עשר תרעוי, לאשקלאה חיוון זעירן עם רברבן.

ישראל כドּבּוּ בתיקתא, כדין אמרו שירתא. ואינון שבע דראין דתבו מבריהון, אהדרו לון בשירתא דיליהון, וסליקו בירא עילאה לעילא, דאתפרש חיה מעלה. הדא הוא דכתיב, אז ישר ישראל וגוי, עלי באר ענו לה, דסלכא לעילא לעילא, ואתחברת אימא תפאה בעילאה.

הדא הוא דכתיב, בא רחפירה שרים, דא אבא ואמא, דאולדו לה. ברוח נדריבי העם, אלין אבחן. מי ברוח, כמה דאת אמר (הושע ואמך לה לי בחמשה עשר כסף. אלין אבחן. וירע ישראל דישראל דאתחברו בה, בט"ו בנין, ואתערא יד רמה דאקרי כסף, ימינה דמלכא עליה).

במחוק במשענותם, על ידא דמשה, דאייהו מחוקק, ואתחברת בתרי עשר שבטים, דאיןון בנין דילה דשראן סתרנהא. Mai במשענותם, פא חז, כד ישראל משתקלין באורייתא, דאתיהיבת על ידא דמחוקק, כדין סמכין לה לשכינתא איןון תריסר סמכין דלעילא, ועל דא במשענותם, דאייה נשענת עליה.

וთא חז, תריסר פרעון אית לה להאי בירא קידישא, קהנא קדישא, דאקרי ירושלים. ומן איןון פרעון נפקין לעלם אתריסר מתן עילאיין: טוביה. ושמחה. ברכה. ושלום. עזקה. כפרה. תורה. חכמה. וחיים. ורצון. ועו"ש. וכבוד. וכל שבט ואישבט, ינייקו מטהה עילאה ליה.